

तान्वित्तवतःसधनान् अतएवशुल्कदान् मूल्यदान् कांतान् सुरतार्हान् ॥ २४ ॥ अपिःसंभावनायां अन्योऽपिमामुपैष्यत्येवदुराशयेत्युत्तरेणान्व
यः ॥ २५ ॥ द्वार्यवलंबमानापुनःप्रविशतिपुनर्निर्गच्छति एवंकुर्वतीनिशीथमर्द्धरात्रम् ॥ २६ ॥ निर्वेदोऽलंबुद्धिः वित्तचिंतैवहेतुर्यस्यसः ॥ २७ ॥
यथायथावत् मममत्तःशृणु ननुकिंनिर्विण्णायागीतश्रवणेन तत्राह हियस्मात् पुरुषस्यआशापाशानांनिर्वेदोऽसिर्यथातथाछेत्ता तत्रहेतुःनही
ति अंगहेराजन् ॥ २८ ॥ अविजितात्मत्वेहेतुः याऽहंबालिशविवेकशून्या तस्याःकुतःयेनकारणेनअसतःतुच्छान्नरात् कामंकामये ॥ २९ ॥
बालिशत्वंप्रपंचयति संतमितिचतुर्भिः समीपेसंतमंतर्यामित्वात् इममपरोक्षमीश्वरम् ॥ ३० ॥ अतिविगर्ह्यतिनिंद्यायावार्त्ताजीविकातया कुतः

मार्गआगच्छतोवीक्ष्यपुरुषान्पुरुषर्षभ ॥ तान्शुल्कदान्वित्तवतःकांतान्मेनेऽर्थकामुका ॥ २४ ॥ आगते
ष्वपयातेषुसासंकेतोपजीविनी ॥ अप्यन्योवित्तवान्कोऽपिमामुपैष्यतिभूरिदः ॥ २५ ॥ एवंदुराशयाध्वस्त
निद्राद्वार्यवलंबनी ॥ निर्गच्छंतीप्रविशतीनिशीथंसमपद्यत ॥ २६ ॥ तस्यावित्ताशयाशुष्यद्वक्रायादीनचे
तसः ॥ निर्वेदःपरमोजज्ञेचिंताहेतुःसुखावहः ॥ २७ ॥ तस्यानिर्विण्णचित्तायागीतंशृणुयथामम ॥ निर्वेद
आशापाशानांपुरुषस्ययथात्यसिः ॥ नल्यंगाजातनिर्वेदोदेहबंधंजिहासति ॥ २८ ॥ पिंगलोवाच अ
होमेमोहविततिपश्यताविजितात्मनः ॥ याकांतादसतःकामंकामयेयेनबालिश ॥ २९ ॥ संतंसमीपेरमणंर
तिप्रदंवित्तप्रदनित्यमिमंविहाय ॥ अकामदंदुःखभयादिशोकमोहप्रदंतुच्छमहंभजेऽज्ञा ॥ ३० ॥ अहोम
यात्मापरितापितोवृथासांकेत्यवृत्त्याऽतिविगर्ह्यवार्त्तया ॥ स्रैणान्नरादर्थतृषोऽनुशोच्याक्रीतेनवित्तरति
मात्मनेच्छती ॥ ३१ ॥ यदस्थिभिर्निर्मितवंशवंश्यस्थूणंत्वचारोमनखैःपिनद्धम् ॥ क्षरन्नवद्वारमगारमेत
द्विष्मूत्रपूर्णमदुपैतिकाऽन्या ॥ ३२ ॥

सांकेत्येनयावृत्तिःतया बहुव्रीहिणास्वविशेषणंवा परितापंप्रपंचयति स्रैणादिति
स्त्रीलंपटात् अथचअर्थतृषःलुब्धात् अतएवानुशोच्यात्नरात् याऽहंवित्तरतिंचेच्छतीमयावृत्त्यात्मापरितापितः केनवित्तमिच्छतीति तेननरेणक्री
तेनस्वयंविक्रीतेनात्मनादेहेन ॥ ३१ ॥ अहोधिक्रमांयाऽहमतिबीभत्सितंभजामीत्याह यदिति वंशोनामस्थूणासुनिहितस्तिर्यक्वेणुः वंश्यास्तस्मि
न्नुभयतोनिहितावेणवः अस्थिभिरेवनिर्मितावंशादयोयस्मिन्तत् तत्रपृष्ठेदीर्घमस्थियत्सवंशः पार्श्वस्थानिवंश्यानि स्थूणाहस्तपादास्थीनि तथा
रोमभिर्नखैश्चपिनद्धंछादितं तथापिक्षरंतिनवद्वाराणियस्तिनूतत् एवंभूतागाररूपंनृशरीरमेतत् मत्मतोऽन्या कावाकांतबुद्ध्याउपैतिसेवते ॥ ३२ ॥